

Õppetöö Sydney Eesti Tüenduskoolis on rajatud rohkem klubitöö alusel. Opilased on jagatud rühmadesse vanuse ja teadmiste alusel. Rühmades arv oleb õpilaste arvust.

Eesti tütenduskoolide peamiseks tähtsuseks paguluses tuleks pidada lastele emakeele oskuse õpetamist nii sõnas kui kirjas. See oleks aluseks igale noorele tunda end eestlaste ühise pere liikmena ja eestike vaimaluse tal end tulevikus tütendada eesti maa, rahva ja kultuuritundmaõppimises kirjanduse kaudu.

Tähtsuselt teisena oleks sõprussidemete sulmimine teisto eesti lastega. See muutub ja silvendaks rahvustunnet, aitaks hoida emakeelt kõnekoolel ja annaks lootust ja usu Eesti Vabariigi taastamati.

Teised õpetatevad ained emakeele kõrval peaksid olema: Eesti ajalugu ja maadeadus ning Inglise. Piiratud aja tõttu ei saa tütenduskoolis omandatud teadmiste inimka just suurena loota, kuid seeov ja vigadeta emakeel peaks olema riikkas, mitte ligi tütenduskoolist lähkuv noor endaga kaasa viib. Oigu allpooltoodu ühiskond mitteks, kuidas korraldada tütenduskooli tööd antud vaimaluste piisides.

Sydney Eesti Tüenduskool töötab iga laupäev kella 10 - 1-ni, välja arvatud laupäevad, mis langevad Austraalia koolide vahajale. Iga koolipäev algab hommikuse kogunemise ja palvusega. 15-minutiline aeg tündetakse õpetaja sõnavõtuga, mille siin võiks näiteks olla järgmine:

- 1) Vajaduse korral selgitada õpilastele koolis valitsevat korda.
- 2) Kooli ja teisto eesti ühisõrituse teatumine ja propageerimine.
- 3) Rahvuslike tähtpäevade meeldetuletamine.
- 4) Üldtundud tegelaste tähtpäevade väljastamine.
- 5) Mitmesuguste noortes ja rahvuliku muusikavõitlustusega jutustamine või lugemine jne.

Iga selline kogunemine läpeks ühikese palvusega neile uuslike tunnede kindlitanmiseks.

Hommikupalvusele järgneks 3 õppetundi, neist 2 tundi eraldi rühmadele ja kolmas tervele koolile ühine laulutund.

Rühmitamisel alusaks oleks õpilaste vanus ja arenemisesta, samuti teadmised. Kuna Sydney Eesti Tüenduskooli õpilaste vanus on olnud enamikus 5-14 aastat, siis rühmitamine peaks toimuma järgmiselt:

- I rühm moodustevad 5-, 6- ja 7-aastased,
- II rühm 8-, 9- ja 10-aastased,
- III rühm 11-, 12- ja 13-aastased.

Kraadsid võib teha, kui õpilase teadmised ja vähed seda eslavavad. Töö eri rühmades peaks vastama õpilaste arunenistamisele. Nii saab

I rühm töö piirduda peamiselt emakeele lugemis- ja kirjutamõppimisega. Kogemused on näidatud, et suuren osa lapsi tuleb tütenduskooli ilma lugemisoakuseta, kuigi emakeels varases lugemõppimise tähtaast enne võrkeelset sunduslikku kooli on neile ajalise vsoergudel selgitatud. Mait. H. Meissi artikkel „Emakeele õppimine võõrail“. Siin tuleb paratamatult alustada tütenduskoolis tähtede õppimisega, kasutades laste arvanguidmiste vastavat mõistedit. Peamaks langeks õppimisharvi tekstimisele sel teel, et kasutatakse huvitavaid õppemehendeid, joomistust ja huvitavaid lugemisaineid.

H. Rajamaa „Abita ja emakeele lugemik“ – abita osa. Paralleelselt

tkhtede õppimisega õppida ka nende kirjutamist suurte trükitähtedega ning hiljem üle minna väikestale trükitähtedele. Kui aeg võimaldab, teha algust ka kirjatähtedega.

II rühmas langeb pearöhk emakeele lugemisooskuse arendamise kõrval õigekirjale. Lugemikuna kasutada H. Rajamaa „Aabits ja emakeele lugemik“ - lugemiku osas ja hiljem, kui olemas, vaid kasutada H. Rajamaa „Eesti lugemik I“. Õigekirja õppimisel aitab palju kaasa H. Jänese „Meie emakeel I“. Ühtlasi tuleks laiendada õpilaste aktiivset sõnavara ning arendada jutustamisooskust, alguses vastamisega kliisimustole, hiljem ümberjutustamise abil. Õigekoolisse osas celekteerida raamatust antud harjutusmaterjal, kasutada alulisem, kuna aega ei jätku kõigi harjutuste läbitöötamiseks. Soovitav teha ka etteütlusi. Selles rühmas peaks aga ka kodumaa ajaloo ja maateaduse õpetamine. Maateaduse käsiraamatukra on kasutada A. Lehti „Eesti“ ja ajaloo õpiku ka J. Parije „Mõõdunud ajad jutustavad“.

III rühma kuuluvad õpilased 11 aastast alates. Seega lasub õpetöö raskuspunkt just sellel rühmal. Õduka töö eelduseks on kihlaldaem emakeele oskus sõnas ja kirjas. Muidugi tuleb seda oskust veel edasi arendada lugemise ja õigekoolisse õppimise niol. Suurem rõhk panna jõellegi sõnavara rikastamisele ja jutustamisooskuse arendamisse. Tuleks tutvustada õpilasi meie tihtsaate kirjanike loominguga, eailt tötest Eesti õrkanimasegn ja selle aja tähtsust edaspidises rahvuskultuurilises arengus.

Emakeele õpetamise kõrval peaks niisama palju aega pühendama kodumaa maateadusele ja ajaloole. Rasko on siin kellelgi teha ettekirjutusi, kui palju aega just kummalegi ainele pühendada, kuid arvan, et praktiline töö on üldkärb sellse. Igal juhul ei saaks see olla rohkem kui pool tundi kummalegi ainele igal koelipäeval.

Laulutunnis püütagu lastele õpetada eesti lauluvara ja Eesti hünni lauldaoskamine peaks olema iga töökondskooli õpilase suktisimuseks.

Koostanud E. Valdmie.